

Про медичну літературу

Микола Білокопитов

Доктор медичних наук Ігор Васильович Кочін повідав про таке. Після закінчення вузу його товариша й колегу (який пізніше став професором, доктором наук) послали на післядипломну практику до Казахстану. Він працював там дільничним лікарем у якомусь віддаленому аулі. Оскільки ж у казахських сім'ях традиційно багато дітей, то найчастіше молодому лікарю доводилося виконувати роль педіатра. Щоби поповнити свої знання в цій галузі, він поїхав до райцентру. У книгарні підійшов до відділу "Медична література" й запитав у дівчини-продавця:

— У вас є що-небудь по лікуванню дитячих хвороб?

— Звичайно, — з готовністю відповідає продавець і впевнено дістає з полицки одну з тоненьких книжок. — Ось, будь-ласка, ця вам підійде?

Взявши книгу до рук, покупець здивовано перепитує:

— А більше нічого немає?

— На жаль, — розводить руками дівчина.

Уже вийшовши з магазину, медик розреготався. Для лікування дітей йому запропонували книжку В.І.Леніна "Детская болезнь левизны в коммунизме".